

Arche
TV die arche
fernsehkanzel

Ambona telewizyjna z 30.06.2024(Nr 1494)

Bóg, twoje serce i twoje pieniądze-część 2

Pastor Christian Wegert ©

”(1) Pan tak przemówił do Mojżesza: (2) Powiedz Izraelitom, aby zebrali dla Mnie daninę. Od każdego człowieka, którego skłoni do tego serce, przyjmijcie dla mnie daninę. (3) Macie zaś przygotować dla Mnie jako daninę: złoto, srebro i brąz, (4) purpurę fioletową i czerwoną, karmazyn, bisior i sierść kozią; (5) baranie skóry barwione na czerwono i skóry borsucze oraz drzewo akacjowe; (6) oliwę do świecznika, wonności do wyrobu oleju namaszczenia i pachnących kadzidel; (7) kamienie onyksowe i inne drogie kamienie dla ozdobienia efodu i pectorału. (8) I uczynią Mi święty przybytek, abym mógł zamieszkać pośród was

(2 Księga Mojżeszowa 25,1-8)

Na górze Bóg przemówił do Mojżesza i polecił mu zebrać ofiarę na budowę przybytku. To jest temat naszego kazania. Jeśli będziemy sukcesywnie przeglądać Biblię podczas kazań, prędzej czy później dojdziemy do wszystkich tematów, które są bliskie Bożemu sercu. Nasz dzisiejszy tekst dotyczy poświęcenia naszych dóbr materialnych. Czego możemy się nauczyć z tego fragmentu Biblii?

-dajemy Bogu

– dajemy z radością.

Jeśli Bóg nie nakłada podatków na swój lud i nie pobiera obowiązkowych opłat – jak może istnieć Jego Królestwo? Motywacją do dawania z radością jest wdzięczność. Kiedy nasze serca zostały dotknięte łaską Bożą, jesteśmy wewnętrznie pobudzeni do dawania. W naszych sercach wydarzyło się coś, co pobudziło nas do hojności.

Str 2/Ambona telewizyjna z 23.06.2024(Nr 1494)

Dzieci Izraela dawały obficie, ponieważ otrzymały Bożą łaskę i przychylność – niezasłużony dar. Wyzwolił ich z niewoli i odkupił od wrogów. Obdarzył ich bogactwem, dosłownie przeniósł ich przez pustynię jak na orlich skrzydłach, zapewnił im jedzenie i picie. Zrobił dla nich wszystko a to sprawiło, że byli wdzięczni.

Ich serca były napędzane wdzięcznością. Możemy zatem powiedzieć, że Boża łaska jest siłą napędową hojności. Kiedy dajemy to pamiętamy o tym, co Bóg dla nas zrobił: dał nam Swoje Słowo, dał nam Swojego Syna, który – stawszy się człowiekiem (*Jana 1,14*)- oddał swoje życie (*Mateusz 20,28*), aby nas zbawić: "*W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu*" (*Pierwszy list Jana 4,9*). "*W niej mamy odkupienie przez krew jego, odpuszczenie występków, według bogactwa łaski jego , którą nas obdarzył we wszelkiej mądrości i wyrozumiałości*" (*Efezjan 1,7 – 8*).

Bóg hojnie obdarza nas swoją łaską. Ta niezasłużona przychylność, jego łaska motywuje nas a wtedy pytamy: "*Co możemy dać Panu?*". Odpowiedź brzmi: On chce nasze życie. Nasz czas, nasza służba w kościele i nasze finanse są tego częścią.

Kiedy chrześcijanie w Macedonii, którzy sami żyli w ubóstwie, usłyszeli, że kościół w Jerozolimie jest w potrzebie, zebrali swoje zasoby i wysłali im ofiarę (*Drugi Koryntian 8,2-4*). Dali to, ponieważ ich serca zostały poruszone i pobudzone przez Bożą łaskę.

Czy jesteśmy zobowiązani do dawania? Tak, Bóg tego oczekuje. Na przykład apostoł Paweł zaleca przestrzeganie regularnego harmonogramu dawania (*Pierwszy Koryntian 16,2*). Jeśli dar dziesięciny jest częścią naszego uwielbienia, sensowne jest regularnie składanie go Bogu. Biorąc to pod uwagę nie powinniśmy szukać specjalnych okazji do dawania Bogu, tak jak zrobili to Izraelici, gdy Bóg kazał im zbudować przybytek. Czy nie powinniśmy dawać Bogu tyle, ile możemy i tak często, jak możemy? Jednak nigdy z przymusu, ale dobrowolnie z wdzięcznym sercem, ponieważ Boża łaska nas motywuje.

Dajemy to, co najlepsze

Kiedy wielbimy Boga, robimy to co mamy najlepszego dla Boga! Bóg umieścił listę zamówień. Budowa przybytku zostanie szczegółowo opisana w kolejnych rozdziałach. Na początku tekstu naszego kazania znajdujemy listę różnych materiałów budowlanych (*Druga Mojżeszowa 25,3 – 7*). Zdajemy sobie sprawę, że do zbudowania Bożego mieszkania wśród jego ludu potrzebne były cenne rzeczy – złoto, srebro, purpura i tym podobne. Ale nie każdy miał złoto do dyspozycji lub srebro w szafie. Nawet ci, którzy posiadali stosunkowo niewiele dóbr materialnych mogli wnieść swój wkład w budowę przybytku na przykład w postaci oliwy, drewna i koziego włosa, ponieważ wszystko to było potrzebne. Oczekiwano, że nie tylko zamożni, ale także wszyscy inni wniosą swój wkład. Ważne było, aby każdy przyniósł 100 procent tego, co miał najlepszego. Jeśli mieli złoto, powinni je przynieść, a kozie włosy również powinny zostać przyniesione i wykorzystane.

Str 3/Ambona telewizyjna z 23.06.2024(Nr 1494)

Dla Izraelitów było przywilejem przyczynić się do budowy przybytku w którym Bóg obiecał zamieszkać.

Jaki byłby twój wkład , co dałbyś od siebie?

Oddajemy Mu cześć.

Druga Mojżeszowa 25,8 mówi: " *Uczynią mi przybytek, abym zamieszkał pośród nich!* " Przybytek wyrażał dwie rzeczy: świętość Boga i jednocześnie Jego bliskość. Był to duży kompleks z ogrodzeniem o wymiarach około 50 na 25 m. Zawierał strukturę podobną do namiotu – podobną do szalasów w których mieszkali Izraelici. Dzięki temu lud Boży wiedział, że Bóg jest blisko nich. Oczywiście chata nie mogła pomieścić Boga w jego wielkości. "*Ziemia*" jest jak mówi Jezus, "*podnóżkiem stóp jego*" (Mateusz 5,35). Albo jak On, wszechmogący Bóg, mógłby być ograniczony czterema ścianami? (Izajasza 66,1). Jednak to był znak Jego obietnicy, że będzie z nami a jednocześnie było to sanktuarium Boga, to jest święte miejsce wydzielone w szczególny sposób do oddawania Mu czci.

Namiot Boga był natomiast lepszy, cenniejszy i wyższej jakości niż inne namioty w obozie Izraelitów. Był zbudowany i wyposażony w materiały, których nie posiadał żaden z ich namiotów. Przypominało im to o wielkości, majestacie i świętości Boga, który jako jedyny zasługiwał na ich cześć.

Izraelici składali dary na cześć Jahwe, ich Boga, który obiecał być z nimi i zlecił im budowę przybytku. Nasze dary również służą czczeniu imienia Boga. Jak służysz Bogu? Czy swoim sercem i pieniędzmi? Jaki jest twój stosunek do składania Jemu czci i uwielbienia? Czy dajemy Bogu z radością i wdzięcznością? Czy dajemy Mu to, co najlepsze i czy dajemy ku Jego czci? Boże, pomóż nam to czynić! Amen.